

Ad Astra Advocaten

Aan de Voorzieningenrechter van de Raad van State
te 's-Gravenhage

Aanvullend Verzoekschrift (deel III)

Paspoort

Nadere gronden: 17 juli 2012

(zitting: 19 juli 2012)

Mr. J. Hemelaar
Mr. J.M. Stevers

Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel.: 071 – 528 00 25
Fax: 071 – 528 45 00

Geeft eerbiedig te kennen:

                    Roest, wonende te Amsterdam aan de _____, te dezer zake domicilie
kiezende te Leiden aan de Korte Mare nr 14 (Postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad As-
tra Advocaten, van wie van de advocaat en procureur **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde op-
treedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is het onderhavig rechtsmiddel in te stellen.

1. Verzoekster, hierna ook te noemen “Roest”, heeft een paspoort aangevraagd op 25 augustus 2010 bij de Burgemeester van Amsterdam. De Burgemeester van Amsterdam heeft op dezelfde datum besloten de aanvraag van verzoekster buiten behandeling te stellen.
2. Verzoekster heeft daarop op 25 augustus 2010 bezwaar aangetekend. Ook op het bezwaarschrift is negatief beschikt, en wel op 1 april 2011.
3. Daarop heeft verzoekster beroep aangetekend tegen deze beschikking op 15 april 2011. Het beroep is ongegrond verklaard door de Rechtbank op 18 april 2012. Verzoekster kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve zij bij brief van 30 mei 2012 in hoger beroep is gekomen bij brief met inleidende grieven. De grieven zijn nader uitgewerkt/aangevuld bij aanvullend beroepschrift op 22 juni 2012. Het hoger beroepschrift is aanhangig bij uw Raad onder nummer 201205423/1/A3. Het hoger beroep maakt gereede kans om gegrond te worden verklaard.
4. Doordat thans (nog) geen schorsende werking is verleend aan het hoger beroep, heeft Roest recht en belang bij het treffen van een voorlopige voorziening, strekkende tot afgifte van een paspoort voor de duur van één jaar, in overeenstemming met dan wel analoog aan het bepaalde in artikel 10, derde lid, van de PUN.
5. Roest heeft bij aanvullend verzoekschriften van 28 juni 2012 en 9 juli 2012 de gronden van haar

verzoek aangevoerd. Deze wenst zij thans nader aan te vullen, zulks naar aanleiding van de ontvangst van het verweerschrift dat heden door de post werd bezorgd en de berichten in de media.

6. Roest pretendeert niet volledig het verweerschrift te bespreken. Dat is ook niet nodig, omdat zich in het verweerschrift veel herhaling van de eerdere standpunten bevindt. Roest kan wat dat betreft verwijzen naar de grieven die zij naar voor heeft gebracht en de aanvullende verzoekschriften, die geenszins weerlegd zijn door het verweerschrift, maar nog recht overeind staan. Gelet op de aard van de procedure en het tijdstip waarop deze aanvulling gegeven kan worden, beperkt Roest zich tot een verwijzing naar haar grieven en gronden, en behoudt zich het recht voor nog nader mondeling ter zitting te reageren. Op drie punten wil zij echter reeds thans bij wege van dit nader aanvullend verzoekschrift de aandacht van uw Raad vestigen.

BEVEILIGING CHIP

7. In het verweerschrift wordt onder meer opgemerkt, dat de beveiliging van de gegevens in de chip in het paspoort afdoende zou zijn.
8. In de Telegraaf van afgelopen zaterdag, op www.nu.nl van heden en op de website van Dexlab blijkt echter, dat --en hoe hadden we het anders kunnen verwachten na bijvoorbeeld het kraken van de OV-kaart, waarin dezelfde soort chip is ingebouwd?-- de beveiliging niet voldoende is. Bijgevoegd worden als **Productie 4** berichten van afgelopen zaterdag (dus vóór het indienen van het verweerschrift) en van heden met betrekking tot de mogelijkheden de gegevens op de chip te manipuleren.
9. Op de site van Dexlab staat onder meer:

Development process of inspection systems

Chip characteristics are defined by the ICAO standard. Inspection systems are a responsibility of the country enrolling them. Dutch self scan setups do not seem to perform adequate security checks. The Dutch government responded to the findings (in Dutch) and said that more advanced will be enrolled in 2009. Though there is no standard that documents security features of the inspection systems (yet?). So systems are currently being built and are planned to be enrolled in 2009 but there is no documented design available. No safeguards. No independent third party reviews possible by e.g. universities and security researchers. And we are talking about a critical application called border control...

Entrust, which handles PKI security for ePassports, says that we should trust them.

"Governments' security experts aren't dummies and they aren't going to make those mistakes". No word about a safe design. Just trust the professionals. Yeah right :) Trustbutverify...

Without a documented standard it is not possible to verify if the intended software quality is really implemented.

(<http://www.dexlab.nl/epassports.html>)

10. De volledige tekst van het artikel wordt aangehecht als Productie 5 (inclusief de verwijzing naar de pagina waar een epassport-emulator kan worden gedownload).
11. Ook als hieruit (nog) niet blijkt dat alle vingerafdrukken al op straat liggen, dan vormt deze berichtgeving een ernstig te nemen waarschuwing, dat het beveiligingssysteem allesbehalve waterdicht is. Naar Roest meent zijn inmiddels de beveiligingsprogramma's waarmee destijds de beveiliging is opgezet alweer achterhaald en ingehaald oor nieuwere versies, omdat de eerdere versies niet voldoende bescherming boden.

MARGINALE OF VOLLE TOETSING 8 EVRM

12. In het verweerschrift wordt voorts gesteld, dat een beroep op artikel 8 RVRM slechts marginaal kan worden getoetst. Dit geeft blijk van een onjuiste opvatting van de taak van de rechter. De toetsing dient immers vol te zijn, zoals ook het EHRM een klacht vol zal toetsen, indien een klacht over een vingerafdrukkenzaak aan het Hof wordt voorgelegd. Onjuist is tevens de gedachte, dat de toetsing reeds door de Wetgever is verricht en daarom niet meer door de rechterlijke macht behoeft te worden gedaan. Of de Wetgever wel of niet rekening houdt met het bepaalde in het EVRM is een zaak van de Wetgever. Een goede wetgever doet dat, en een wetgever die minder gewicht hecht aan een zorgvuldig wetgevingsproces doet het niet (of minder). Maar ongeacht of een wetgever een goede of minder goede wetgever is in Europa. Alle rechters hebben een zelfstandige taak om zelfstandig erop toe te zien, dat de rechten onder het EVRM sprake is worden nageleefd.
13. In principe gaat men er in Nederland van uit, dat de Wetgever en het bestuur de mensenrechten respecteren en eerbiedigen. Maar dan neemt niet weg, dat het wel eens voorkomt, dat dit onvoldoende geschiedt. Dan kan een burger in het geweer komen en een beroep op de rechter doen. Om op zo'n moment als bestuurorgaan zich op het standpunt te stellen "daar mag de rechter niet vol aan toetsen omdat in een andere afdeling van de Trias Politica daarover al een mening is gevormd, zou afbreuk doen aan de werking van het EVRM. Het is nu juist *de bedoeling*, dat als het bestuursorgaan of de wetgever menen, dat zij binnen de grenzen van het EVRM zijn gebleven, maar de burger een tegengestelde mening heeft, dat de rechter daarover volledig en onafhankelijk een oordeel geeft. Om te beginnen met "*aan de ene mening --die van de wetgever [naar de interpretatie van de Burgemeester]-- moet a priori een zwaarder gewicht toegekend worden, dan de mening van de ander --de burger--*" is een volkomen uitholling van het systeem. In de gelijkheid voor de rechter zit hier immers de kneep!

VIER VINGERAFDRUKKEN I.P.V. TWEE

14. In punt 9.8 van het verweerschrift wordt verder betoogd, dat het afnemen van 4 vingerafdrukken, terwijl er maar twee worden opgenomen, wel degelijk zinvol zou zijn.
15. Verweerder geeft aan, dat het nut tweemaal zou zijn.
16. Ten eerste wijst verweerder op de situatie dat het paspoort beschadigd raakt voordat het wordt uitgereikt, en dan opnieuw moet worden geproduceerd. Ten tweede wijst verweerder op de situatie dat de twee vingerafdrukken in de chip een mismatch geven en er twijfel is of de ophaler wel dezelfde persoon als de aanvrager (en dus de rechtmatige houder) is.
17. De eerste situatie heeft niets te maken met de discussie “vier vingerafdrukken of twee”. Als het paspoort beschadigd raakt voordat het wordt uitgereikt, wordt het opnieuw geproduceerd, en als men vingerafdrukken in de chips verwerkt, dan zijn nog steeds maar twee vingerafdrukken nodig. De twee extra vervullen (nog steeds) geen enkele rol, of men het paspoort nu twee keer, drie keer, vier keer of vijf keer in druk brengt.
18. De tweede situatie is er óók geen die een rechtens te respecteren belang oplevert (of: *een pressing social need necessary in society*). Immers, als bij de uitgifte van het paspoort twijfel aan de identiteit van de aanvrager bestaat, en de vingerafdrukken in de chip leveren een mismatch op, dan behoort dat paspoort helemaal niet te worden uitgereikt. Dat zou immers betekenen, dat de Burgemeester iemand met een paspoort op pad stuurt, dat kennelijk op de een of andere manier twijfel oproept, en dat bij latere controle als uitslag geeft: “*deze houder is niet degene die overeenkomt met de vingerafdrukken.*”
19. De aanvrager van het document heeft dan een paspoort dat een tikkende bom is: hij/zij komt geheel in de problemen bij de eerste de beste controle. Deze aanvrager krijgt volgens het voorbeeld dat de Burgemeester geeft een paspoort dat kwalitatief onder de maat is. Dat is onrechtmatig. Bij *de uitgifte* kan misschien dan nog wel geconstateerd worden, dat deze persoon geen kade bedoelingen heeft, maar onmiddellijk na de uitgifte worden de extra bewijsmiddelen (de vingers drie en vier) vernietigd, zodat die persoon dan aan de wolven is overgeleverd. Zelfs als deze persoon een volgende keer bij de balie komt voor een nieuw paspoort, zal men hem/haar daar beschouwen als een verdachte van het misdrijf valsheid in geschrifte. Het enige juiste dat de Burgemeester in zo'n geval kan doen, is de aanvrager excuses aanbieden, nieuwe vingerafdrukken laten afnemen (als die persoon bereid zou zijn vingerafdrukken af te staan) en een nieuw, thans deugdelijk paspoort laten maken¹. Elke andere beslissing getuigt van onzorgvuldigheid.

---

¹ Of uiteraard beter nog: een paspoort afgeven zónder dat daarin vingerafdrukken zijn opgenomen.

20. Overigens kenmerkt de hele redentatie van verweerder zich door een hoog “als-en-indien” gehalte. Reeds hierom kan het niet een reden vormen om te komen tot een rechtmatige inbreuk op de grondrechten van verzoekster. Aan de proportionaliteitseis en subsidiariteitseis wordt bij lange na niet voldaan.

21. Verzoekster verzoekt het voorgaande tevens te beschouwen als een nadere onderbouwing van haar hoger beroep zelve, waarmee ten aanzien van de verzoekprocedure connexiteit bestaat.

REDENEN WAAROM: verzoekster U.E.A. Heer/Vrouwe Staatsra(a)d(en) in uw functie als Voorzieningenrechter van de Raad van State verzoekt:

1. de Burgemeester van Amsterdam te gelasten binnen twee weken na de uitspraak in de onderhavige procedure aan Roest een paspoort of ander reisdocument (of ander document waarmee zij zich kan legitimeren) uit te reiken zonder afname en opname van vingerafdrukken, dat een geldigheidsduur heeft van één jaar, onder oplegging van een dwangsom van € 100 (zegge: honderd euro) per dag dat verweerder nalaat om aan de in dezen te wijzen uitspraak te voldoen, met een maximum van € 25.000;
2. Verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding.

Leiden, 17 juli 2012

Gemachtigde